

מסתמנת סחבת במשאומתן בין ישראל לארצות הברית, בענין הקמת הכור הגרעיני להתפלת מיים. אלוף אפריים בן

בן-ארצי

ארצי, שמונה לאחרונה לתאם את שאלות ההתפלה, מסר דינחשבון פסימי על המגעים שערך השבוע בארצות הברית. העמדה האמריקאית אומרת: הסכמה עקרונית, אבל דחייה בביצוע. ממשלת ישראל מפ רשת גישה זו כלחץ כלכלי אמרי קאי, בעל משמעות מדינית.

צפה למפע מדיני של לוי אשכול בחו"ל, תוך ארי בעת החודשים הקרובים. המטרה: לגנוב את ההצגה מבן גוריון, ערב צאתו בחודש מרס לארצות הברית.

עד אז, צפויה התנגי שות חריפה במיוחד בין לוי אשכול לזויר בן-גוריון. בעיקבות הכרזתו החוזרת השבוע, כי אשכול אינו מתאים להיות שר בסחון, השמיע בן-גוריון איום מפורש יותר: הוא יתן דוגמה מוחשית, ויגלה מחדל מסויים של אשכול בשטח הבסחון, בשנה האחרונה. לעומת זאת קיים עדיין האיום של אשכול להוכיח כי המלך בן גוריון הוא ערום.

איסר הראל יחדש את מסעו נגד לוי אשכול, ערב ועידת מפא"י שתתכנס בעוד חודשיים. המסע יחל בעוד כשבוע, במסיבת עיתונאים פומבית, וימשך בכמה נאר

הראל

מיס בפני חברי מפא"י ברחבי ה ארץ. הגוש במפא"י יתיצב מר אחורי הראל, בדרישתו ל קיים דיון על אייחזק שי נעשה לו. הגוש אף יבקש ב ועידה להחליף את יושב-ראש ועדת הביקורת המרכזית, נחום שדמי, שדחה את פנייתו של הראל. סענת הגוש: שדמי הוא עושה דברו של לוי אשכול בלבד.

כפי הנראה, תושנת פרישת הברחה גדולה, ה מסתכמת במאות אלפי לוי רות. חוקרי מסי'הכנסה גילו כי

כמות גדולה מאוד של כגדים יקרים, שהובאו ארצה לשם יצוא, נמכרו בישראל מבלי ששולם עבורם המכס. אחד החשודים בהברחה הוא מגדולי תעשייני הסכסטיל בישראל. לאחר הפירסומים הראשונים פנה התעשיין לשר האוצר, ודרש שהתיק ייסגר. בבתי החרושת של המעורבים בפרשה זו עובדים כאלף איש. תחת האיום שאלף איש אלה יפסרו, ובתי-החרושת ייסגרו, קיימת נטיה לסגור את התיק. למשטרת ישראל לא נימטר עד כה שום פרט בענין זה, והיא לא נתבקשה לפתוח בחקירה.

חיים צדוק עשוי להתחלף בתפקידו עם שריהמשפטים

יעקובי-שמשון שמירא. צדוק, שהוא משפטן מעולה, הוא מועמד טבעי לתפקיד זה, ואילו יעקובי-שמשון שפירא נראה לכמה מראשי מפא"י כמועמד טבעי לתפקיד שר המסחר והתעשייה, שלא קל למצוא לו מועמד טבעי. לעומת זאת, אם יפרוש צדוק מן הממשלה בכלל, הוא יהיה מועמד טבעי לתפקיד יו"ר ועדת הישגה לחקיקת חוקי יסוד בכנסת, תפקיד שגם לגביו יש כרגע בעייה חמורה, ומחלוקת בין מפא"י והמפד"ל, המבקשת להעביר תפקיד זה לידי יצחק רפאל.

המשפטים בתנועת החרות יכנסו בשבועות הקרובים

לתחומים נוהליים, וזמן רב יעבור עד שיוחל בדיון מעי שי במשפטם של חיים אמסי טרדמן, שמואל מינצר ושמואל אל תמיר. המשפטים שהוגשו על ידי האופוזיציה בוסלו אמנם, אבל בית-הדין חייב בכל זאת להתכנס כדי לדון בביטול של כל משפט וי משפט. ארבעה מתוך עשרת חברי בית-הדין של חרות יתפסרו מן המשפטים, אבל כדי להקשות על פעולת המוסד הם יעשו זאת בכל משפט בנפרד, דבר שיחייב הרכבת בית דין חדש, ודחייה נוספת, גם במשפטים שכבר בוסלו למעשה. אב בית הדין, עוררדין איסר לבובצקי, יעמוד בלחץ קשה, עם כל החלטה שלו על הרכב של בית-הדין בכל משפט.

לובוצקי

קיימת אפשרות שהיוזמן "היום", בטאונה של גח"ל, ייסגר בקרוב. הגרעונות שהצטברו מאז הופעת העיתון, כ-30 אלף לירות לחודש, הם נטל כבד על בעלי, שרצו לצמצם את צוות העובדים. אגודת העיתונאים התנגדה לפיסוריייעול אלה. יוסף קרמרמן, מבעלי העיתון, איים השבוע בסגירת העיתון אם לא יצליח לבטל את השביתה. למקרה כזה מועלית כבר עכשיו האפשרות שהיום יפוזר לשבועונה של חרות.

העם

הירדורים

קשה היה למדוד באחווים, מה דעתו של האזרח הישראלי על פעולת-התגמול בהר חברון. אבל אפשר היה לקבוע עובדה כל-ליית: היא לא עוררה התלהבות. דעת הקהל היתה, זו הפעם הראשונה במקרים כאלה, מהורהרת.

פעם היו ההודעות על עשרות הרונים ערביים מעוררות שימחה בלב המונים. ה פעם התקבלו ההודעות בתדהמה, והתגובה הכמעט-כללית היתה: מה זה יעזור? ההתלהבות למלחמה, שהיתה אופיינית לישראל בין תום מלחמת העצמאות לבין פרוץ מיבצע סיני, נמוגה. החיוב המכסימלי של פעולת השבוע היה: אין ברירה.

הממשלה

המירוצ הגדול

מה מעסיק בימים טרופים אלה את חברי הכנסת של המערך ואת עסקני מפא"י? מרוץ על תיקים בממשלה. בקצה המסלול מבהיקים שלושה תיקים: תיקי המשטרה, המסחר והתעשייה, והמדעי-חינוך-גבוה. תיק המשטרה התפנה בדיוק שנה לאחר הבחירות. לפני הבחירות רצה לוי אשכול להחליף את בכור שיטרת, אך הסתפק בקביעת הסכם עם שר המשטרה, לפיו יכהן שיטרת בתפקידו שנה אחת בלבד, ויתפטר. שיטרת הגאה קיים את ההסכם בדיוק 365 יום לאחר הבחירות.

תיק המדע והחינוך הגבוה הוא המצאה של אשכול, שהיתה צריכה להיות תרופה לכל מיני בעיות. בשבועות האחרונים היתה זאת התרופה התורנית לכמה בעיות אישיות, לבעיה מפלגתית אחת — מן היסוד — ולבעיה חברתית אחת — שביתת הסטודנטים. באף אחד מן המיקרים לא הוכיחה את עצמה כתרופה יעילה.

השבוע נראה היה כאלו מוצע למכירה פומבית גם תיק המסחר והתעשייה. חיים צדוק, מי שהיה רק לפני כמה שנים נערי-הפלא של מפא"י, הצעיר המבטיח ביותר, האדם שנחשב אפילו כמועמד אפשרי ל ראשות ממשלה ערב הפילוג במפא"י — הגיש את התפטרותו באווירה של כשלון מוחלט. הוא התפטר לאחר שלא הצליח להגיע ליוני עבודה משותפת עם שר האוצר פנחס ספיר.

יצאיה מוכזרת. חייו של צדוק כשר המסחר והתעשייה, בממשלה בה ספיר הוא שר האוצר, לא היו קלים. תחילה היה עליו לנקות את המשרד מנאמניו של ספיר, במיבצע זה הוא קיבל את מלוא התמיכה מלוי אשכול, נגד ספיר שהגן על אנשיו בחרוף-יבנה. אחד אחר השני הוא החליף את מנהל משרדו, את מנהל חטיבת ה תעשייה, את מנהל חטיבת סחר-חוזק ושני מינים למנהל הכללי.

עד שהצליח צדוק להשתלט על משרדו, הבינו כל הנוקקים לו, כי ידיו כבולות ואין הוא יכול לפעול. אבל מאז עבר כבר זמן רב, וצדוק המשיך להשתמש בתירוץ כי ספיר מפריע לו. תעשיינים רבים יודעים לספר על היסוסים, על החלטות שלא נתקבלו, ועל תשובות מעורפלות שהם קיבלו ממשרד המסחר והתעשייה.

צדוק וחוגי משרדו העמידו כרקע לה תפטרות את חילוקי-הדעות בינו לבין פינחס ספיר, בשאלת המיתון הכלכלי. בשעתו דרש צדוק מיתון תקיף יותר, ותמריצי-יצוא אחי דים. לוי אשכול תמך בו תחילה, אך שניהם נסוגו.

למעשה הגיש צדוק את התפטרותו עוד לפני הודשיים וחצי. הוא מסר אותה אז לאשכול במעטפה סגורה, אך לפני שהספיק להסביר את עצמו, שיסע אותו אשכול: "אני יודע מה יש במעטפה ולכן אינני פותח אותה כלל".

גם עתה אין אשכול מעוניין בהתפטרות זו. המפתיע ביותר הוא שגם פנחס ספיר, יריבו של צדוק, אינו מעוניין בהתפטרות. לגבי שניהם יש לצעור האחרון של צדוק משמעות של סטירת-לחי. כלפי חוץ נראית ההפטרות זו כמתאה על המיתון, כפרישה מכובדת מן הממשלה על רקע של חילוקי דעות עקרוניים. הפגנה כזו עלולה להחליש גם את אשכול וגם את ספיר, ושניהם מתנגדים לה.

בינתיים הפעיל הגוש במפא"י את מלוא לחצו, כדי להכניס את ישראל ישעיהו לממשלה, כשר המשטרה או הדואר. בין

אשכול לישיעיהו שוררת איבה מזה זמן רב, אבל ותיקי הגוש מהימים עדיין קבוצת-לחץ חזקה מאד בתוך מפא"י, ואשכול נוהג לקחת עיבודות כאלה בחשבון.

הספקולנטים קובעים כבר היום, כי אלון יקבל את תיק המסחר והתעשייה; זאב שרף יקבל את תיק המדע והחינוך הגבוה; אליהו ששון יקבל את תיק התחבורה, שיתפנה כי משה כרמל יעבור למשרד העבודה; ישראל ישעיהו יקבל את תיק הדואר, ואילו משרד-המשטרה יחולל בדרך זו או אחרת. אבל הספקולנטים לא לקחו בחשבון אפי שרות אחת: שחיים צדוק כלל אינו מתכוון ברצינות להתפטר, וכי כל הפרסום הרב שניתן לכך בעתונות ובקול ישראל לא נועד אלא ליצור לחץ על פנחס ספיר, כדי להרחיב את סמכויות משרד המסחר והתעשייה.

מפלגות

גוש חופשי מעקרונות

במה דוגל הגוש החופשי בחרות? בלהט החיכוך הוטחה בפניו הטענה כי אין לו בכלל שום עקרונות, וכי כל מלחמתו היא על כסאות. הושמעה גם הטענה כי חלקים שונים של הגוש דוגלים בקווים מדיניים שונים והפוכים. אולם אוהדי הגוש בציבור הליברלי טענו בעקשנות את ההיפך. ראשי הגוש, כך אמרו,

מתפטר צדוק איפה הוא?

דוגלים בקו של שלום במרחב. רק מטעמים טכסיטיים אין הם משמיעים את דעותיהם בפומבי.

מלחמה מייד! השבוע הועמד ראשי הגוש במיבחן — וכך נתגלתה דעתם. כאשר התכנס מרכז חרות, הציגה ה הנהלה, באמצעות ח"כ אריה בן-אליעזר, הצעת-החלטה הקוראת להפעלת זכות ה הגנה העצמית של המדינה לאלתר. כלומר: התקפה צבאית מיידית.

איך הגיבו על כך ראשי הגוש? ח"כ אדיעזר שופטק, וכל אנשי הסתרות העובדים הלאומית, הצביעו בעד החלטה זו ללא היסוס.

ח"כ שמואל תמיר ביקש "ה בהרות", הוא לא רמז אם הוא חושש שמא ההחלטה מתונה מדי, או קיצונית מדי (וכך יוכל לטעון, בשיחות פרטיות, גם זה וגם זה, לפי הצורך). אולם שום הבהרות לא ניתנו לו, ואז הצביע בעד ההחלטה.

עמיהי פגליה, המומחה הצבאי של הגוש, מי שהיה קצין-המיבצעים של אצ"ל, התנגד להחלטה בחריפות. הוא תבע מלחמה מיידית נגד סוריה, כיבוש האזור המפורז וצעדים קיצוניים דומים.

עקיבא נר, אחד מצעירי הגוש, נמנע מהצבעה. הסיבה: לא ניתנה לו רשות הדיבור.

הכנסת

החייכ הנפקד

אילו התחבא אריה באחד החדרים הבלתי ספורים במישכן העזקי החדש של הכנסת,